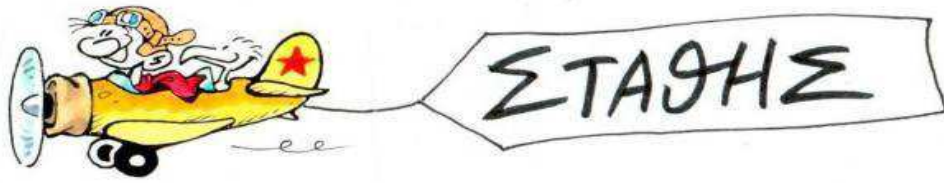

Η Πινακοθήκη των Ωραίων

την ταβέρνα του Κοφτέα αράζουν πρόσωπα σπουδαία. Ο Προκρούστης και ο Δάγκας, ο Μαγκιώρος και ο Χάψας. Τα πρόσωπα αυτά κυβερνούν τη χώρα από ένα *Matrix* εικονικής πραγματικότητας που έρχεται από την εποχή των κοτζαμπάσηδων και των Βαυαρών χωροφυλάκων.

 Στην ταβέρνα του Κοφτέα έχει εδέσματα ωραία. Έχει φάβα, έχει λάκκο, έχει κράσο μυρωδάτο. Έχει τυροκαυτερή αριστερή και γαύρο διαπλοκάτο, έχει γεμιστά διαίτης και λίστες στη λαδόκολλα, μα πάνω απ' όλα τα ωραία, στην ταβέρνα του Κοφτέα ευωχείται η πιο τρελή παρέα. Την οποίαν σας παρουσιάζουμε κατά σειράν προσελεύσεων: πρώτος πρώτος ο κύριος

 Φλαμπουράρης. Υπουργός αερίων υδάτων και αιόλων ανέμων. «Αέρα τους χρωστάμε, με αέρα θα τους πληρώσουμε» συνήθιζε να λέει. Βεβαίως τα αέρια απεδείχθησαν για μας δηλητηριώδη και οι αερολογίες θανάσιμες. Αλλά, όπως λέει και ο κ. Πρωθυπουργός, όταν είναι χαρούμενος, «δεν πετάμε στα σύννεφα»! - όντως, τα ελικόπτερα πετούν σε χαμηλότερο ύψος.

 Κουρουμπλής. Υπουργός αθωότητας της Αριστεράς. Την οποίαν αθωότητα ο κ. Κουρουμπλής γνώρισε κοπελούδα στην ΠΑΣΠ το 1945! Ωραία χρόνια. Γεμάτα γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις.

 Κατρούγκαλος. Κατέκτησε την αιωνιότητα, υψωμένος στα νυχάκια του σε κείνη την αναμνηστική φωτογραφία του πρώτου Υπουργικού Συμβουλίου της Αριστεράς. Που γονάτισε. Για να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων.

 Μητσοτάκης. Δεν είναι μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου, αλλά ο κ. Τσίπρας τον βγάζει βόλτα έξω μαζί με τον Σταύρο, τη Φώφη και όλα τα άλλα παιδάκια που υπογράφουν εν λευκώ το ένα για το άλλο, να κάνουν όλα μαζί το μαύρο άσπρο, εκ περιτροπής.

Κάπελα, πιάσε μια μισή, βάφτισε το κρέας ψάρι να μην αρτηθούμε, και βάλε στο τζουκ μποξ να παίζει ήσουνα τι ήσουνα, μια παξιμαδοκλέφτρα...

 Καρανίκας. Σαν ασάλινο τείχος που αλύγιστο ορμάει στα πεδία των τίμιων μαχών, για την Ελλάδα ρε γαμώτο κι επέσατε θύματα, αδέρφια μου εσείς, σε άνιση πάλη κι αγώνα, διότι η καριέρα είναι χολέρα.

 Μάρδας. Τελευταίως, δεν λες κουβέντα, κρατάς κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα.

 Μπαλτάς. Υπουργός πολιτισμού του κ. Γιαν Φαμπρ. Προσφάτως ο άριστος αυτός Αριστείδης ανέβασε στην Ακρόπολη ορισμένα καλογουαλισμένα και φροντισμένα

προσφυγόπουλα. Είμαι απολύτως βέβαιος ότι ο κ. Μπαλτάς εξήγησε σε αυτές τις ψυχούλες ότι οι *αρχαίοι Έλληνες ουδεμίαν σχέση έχουν με τους νέους Έλληνες*, τους οποίους επινόησε ο δυτικοευρωπαϊκός ρομαντισμός και γέννησε η επανάσταση του 1821, αγνώστου μητροπατρός.

Σία Αναγνωστοπούλου. Επί του προκειμένου, η ιέρεια αυτή της μεγάλης μόρφωσης διακηρύσσει ότι η προσέγγιση του **Κολοκοτρώνη** ως ήρωα της ελληνικής (ελληνικής;) επανάστασης του 1821 είναι μια **εθνικιστική** προσέγγιση, ενώ η εκδοχή του ως ενός Ευρωπαϊού επαναστάτη είναι μια *ιστορική* προσέγγιση. **Αραθα**

μάραθα κουκιά μαγειρεμένα - όμως, κι απ' αυτά σεβρίζει η ταβέρνα του Κοφτέα, συνταξούλες στα κάρβουνα και Μακρυγιάννη κλέφτικο. Εβίβα.

Και πού 'σαι, κάπελα! Πιάσε μια νταμιτζάνα από τ' αθάνατο κρασί του '21, να μεθύσουμε την τύφλα μας.

Λιάκος. Αυτός δεν είναι υπουργός, αλλά κυκλοφορεί μέσα στο μυαλό του κ. Τσίπρα και λέει στον **Φίλη** τι να κάνει, για να τα κάνει μπάχαλο. Επίσης πολύ μορφωμένος άνθρωπος. Αντιλαμβάνεται την ιστορία ως αφήγηση, την αλήθεια ως απόδειξη του φαντασιακού και θεωρεί τους Έλληνες ως χλιμίτζουρες (όπως αυτοπροσδιορίζονταν οι Πετсенέγκοι) πολύ ενοχλητικούς για τον *εκσυγχρονισμό* και την *νέα τάξη πραγμάτων*. **Σημιτάνθρωπος,**

αλλά ένας Σημιτάνθρωπος για όλες τις εποχές.

Τζάκρη. Κάπου θα ταίριαζε το γοβάκι της. Δεν εξηγείται αλλιώς.

Νίκος Παππάς. The brain! Κλειδοκράτωρ και Κυαίστωρ, Παρακοιμώμενος και Κατεπάνω. Ο Αϊ-Γιώργης ο Διαπλοκοκτόνος. Οποιος διαπλεκόμενος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας. Λάτρης του μαρξισμού και

σεφ στην ταβέρνα του Κοφτέα, ίσως ο μόνος σοβαρός άνθρωπος σ' αυτήν την κυβέρνηση, ο μόνος που ουδέποτε είχε **αυταπάτες για τις απάτες** (που κάνει το σύστημα, εννοείται).

Τσακαλώτος. Τσακάλι από ατσάλι. Ακλόνητος. Όταν λέει για εννέα (μόνον) ιδιωτικοποιήσεις, εννοεί είκοσι έξι! Ο άνθρωπος που έκανε το αφορολόγητο του κ. **Σόιμπλε** μικρότερο από του κ. **Πιτσιόρλα**. (Με την ευκαιρία, να πούμε ότι στα χέρια του παλιού μου φίλου Στέργιου η εκποίηση είναι ποίηση.)

Οι 53+. Κάτι σαν την εξίσωση της σχετικότητας στο τετράγωνο. Οι 53, που τις δύσκολες στιγμές γίνονται 153, μια σιδηρά πλειοψηφία, κάτι σαν τη στρατιά του Μπρανκαλέονε. Η ηρωική μπριγάδα Μιχελογιαννάκης με το όνομα.

...άντε, βρε κάπελα, ρίξε στο γυαλί φαρμάκι. Είμαι αρκούδα, χορεύω γύφτικο χορό.

Δραγασάκης. Θα μπορούσε να είναι ο **Στουρνάρας** του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε Στουρνάρας, ο κ. Δραγασάκης πάει για **Κουβέλης** που επιστρέφει στον ΣΥΡΙΖΑ.

Νομίζω ότι στον Γιάννη η Ιστορία οφείλει και συνεπώς θα του στήσει ένα άγαλμα: *Ουδείς αναμάρτητος.*

Τασούλα. Η θεά του ήλιου.

Το Τρύφων: Ο εφευρέτης Κύρος. Βιδώνει γλόμπους (όταν του κατεβαίνουν ιδέες), διαψεύδει όσα κάνει για να τα ξανακάνει, λατρεύει τα ΜΜΕ, σκαρφίζεται πατέντες, πολυπράγμων και πολυμήχανος, φοροφυγάδα (δεν) πιάνει και φοροαποφυγή γίνεται. *Ο Μίδας με τις χρυσές δαγκάνες.* Μπλοκάκι πιάνει, μπλόκο της Κοκκινιάς για επαγγελματίες κι επιστήμονες το κάνει.

Ερμε, του φανφαρόνου τα στερνά δεν τα 'χεις δει στον ύπνο σου;

Οι πανελίστας. Φάμελλος, Ρήγας, Αυλωνίτου, Μπάρκας, Μπαλαούρας (Μιχελογιαννάκης, ώσπου να ξαναξεμυτίσει - πληγωμένο μου αηδόني) - αν είχε τέτοια Παλαιά Φρουρά ο Ναπολέων, ακόμα θα έγλειφε τις πληγές του ο Ουέλινγκτον, ξεχασμένος κι αυτός σε έναν άλλο κόσμο, όπως τα *ισοδύναμα* ή τα *παράλληλα μέτρα* του ΣΥΡΙΖΑ. Στον πλανήτη Πιτέλα. Οι άνθρωποι αυτοί πανηγυρίζουν για την κάθε σφαγή που περνάμε (άσφαχτοι οι ίδιοι), επειδή έτσι θα μπορέσουμε να πάμε και στην επόμενη.

Δρίτσας. *Η θλιμμένη γοργόνα της Κοπεγχάγης που πουλήθηκε στην COSCO για παλιοσίδερα.*

Φωτίου. Η μαγείρισσα της ταβέρνας του Κοφτέα. Κατά βάθος μάς συμπαθεί και μας αγαπάει. Σπεσιαλιτέ της οι *κόκκινες σημαίες κοκκινιστές*. Γλυκιά ψυχή, ανθρώπινη - τα βράδια, μόλις η ταβέρνα του Κοφτέα σχολάει, τάζει κάτι τύπους σαν κι εμένα (που για κάποια χρόνια έτρωγα κουτόχορτο) με ψιχουλάκια - *ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης να μας έχει όλους καλά.* Κανένα στρουθίο του Θεού δεν χάνεται (εκτός κι αν αυτοκτονήσει)...

...έλα τώρα, Κοφτέα, φέρε μια γυροβολιά το τσιφτετέλι της Γκιλοτίνας. Ωπα - ώπα, βάλε τα δάνεια στο τεφτέρι και άσε να καούν τα κάρβουνα...

Τόσκας. Ο άνθρωπος που βαράει Συριζαίους, διότι νομίζει ότι κάποιος πρέπει να τους βαρέσει. Θα μου πείτε, δεν βαράει Συριζαίους ακριβώς, αλλά οι Συριζαίοι λατρεύουν να τον μισούν (όπως και τον κ. **Πανούση**), διότι θέλουν (και σωστά) ο καλός χωροφύλαξ να δύναται να ξεχωρίσει τον συνταξιούχο από τον μπαχαλάκια. Τώρα, αν ο συνταξιούχος τα πάρει που του τα παίρνουν και γίνει μπαχαλάκιας, κακό της κεφαλής του (κι όλα τα καρούμπαλα δικά του).

Γραβάτες. Η μαλακία σέρνει καράβια.

Καμμένος. Εχει φύγει. Εχει κόψει τον άλυσο. Βρίσκεται πλέον έξω απ' τα μνημόνια, πέραν του καλού και του κακού, στα Ηλύσια Πεδία της ανάπτυξης, ένθα *ου φόρος, ου τόκος* ενδημούν, ούτε *ουουουουου* ακούγονται, πάρεξ της βοής των επερχομένων. Παίξε, μαέστρο, και τη *Λίλυ Μαρλέν*

να πάνε κάτω τα μνημονιακά φαρμάκια. Αϊν, τσβάι, χικ, ζιγκ...

Κοτζιάς. Είδε, ήλθε, νικήθηκε...

Παρασκευόπουλος. Σούπερ σταρ. Ο μόνος άνθρωπος που θεώρησε ότι τα τυχόν Δικαστήρια στον Φαληρικό Ορμο δεν υποβαθμίζουν την περιοχή, αλλά αντιθέτως την αναβαθμίζουν. Βεβαίως το επίδικον της υπόθεσης δεν ήταν η υποβάθμιση ή η αναβάθμιση, αλλά το *στράβωμα* (ένα ακόμα), το φράξιμο της εξόδου του αστικού ιστού των Αθηνών προς τη θάλασσα. Ολοι οι άλλοι το κατάλαβαν, ο κ. Παρασκευόπουλος *όχι!* και έτσι συνεχίζει να αγορεύει υπέρ Δικαστηρίων στο Φάληρο.

Μουζάλας. Σήκω και φύγε, άνθρωπέ μου.

Σταθάκης. Τα ζώα μου αργά. Το πορτραίτο του Ντόριαν Γκρέυ έκανε να γεράσει δεκαετίες. Μέσα σ' αυτό το διάστημα παραγράφονται ρυτίδες, ψεγάδια και ψέματα. Εκτός κι αν είσαι φτωχαδάκι, φτωχό και μόνο, μέσα στην ερημιά του πλήθους

που πληρώνει φόρους, που πληρώνει τα έργα του Γιωργάκη στα κάτεργα του κ. Σαμαρά, έκτακτες εισφορές μονιμότερες του προσωρινού και έχετε γεια βρυσούλες, κάμποι, βουνά, ραχούλες, *δεν μπορώ,*

μανούλα μ', δεν μπορώ, σύρε να μου φέρεις τον γιατρό κι εσύ κακούργα μάνα άκαρδη μου 'φερεις τον Πολάκη.

Πολάκης. Παίρνει δύναμη από τη γης. Όπως ο γίγαντας (και Τιτάνας και Θεριό ισαμεικείπανω) Ανταίος. Θα μπορούσε να μας έχει βαρέσει όλους, αλλά δεν έχει βαρέσει κανέναν, διότι έχει ήθος και αγωγή. Αποτελεί λαμπρό παράδειγμα του ηθικού πλεονεκτήματος της Αριστεράς των Ευρωπαίων σοσιαλιστών - στην ερχόμενη Σύνοδο των οποίων ο κ. Πολάκης θα εκπροσωπηθεί εκεί από τον κ. Τσίπρα. *Βροντάει ο Ολυμπος, αστράφτει η Γκιώνα,*

ο γραμματέας της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ, του οποίου πλέον δεν ενθυμούμαι το όνομα, στέλνει περήφανο χαιρετισμό στις θυσίες των Ελλήνων για να μείνουν σκλάβοι των Δυναστών-Δανειστών. *Δεν μας τρομάζουν εμάς τα νέα μέτρα,* οι Κόφτες και οι γκαουλάιτερ, τρώμε τα εφάπαξ των άλλων μια χαψιά και καλά να πάθουν, κι όποιος βγάζει πάνω από 680 ευρώ τον μήνα είναι πλούσιος,

τα παιδιά κάτω στους κάμπους κυνηγάνε τους αστούς, πετσοκόβουν τα κεφάλια και ευθύς μελαγχολούν...

Ορθρου Βαθέος. Στην ταβέρνα του Κοφτέα «το Χρέος», πίνουμε τον τελευταίο γύρο κι ένας-ένας να φεύγουμε. Αύριο πάλι και μηδέν παρεξήγησις. Τι είναι η ζωή; μια παρένθεση μεταξύ γέννησης και θανάτου είναι - τα εκατό πρώτα χρόνια του χρέους είναι δύσκολα. Μη χαλάμε λοιπόν τις καρδιές μας. Λίγο πιο ακριβή η μπυρίτσα και το ουζοτσιπουράκι, λίγο πιο ακριβό το τσιγαράκι και το καφεδάκι, λίγο πιο ακριβή η βενζινούλα, μη χολοσκάς, βρε Αλέξη, *κερνάνε τα φτωχαδάκια...*